

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 638/2016
01.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.М., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр. 955/13 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1460/15 од 10.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М., адв. М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр. 955/13 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1460/15 од 10.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К бр. 955/13 од 20.05.2015. године окривљени З.М. оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и споредну новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца, а ако казну не плати у одређеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 53.270,00 динара као и судски паушал у износу од 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом II изреке пресуде окривљени је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ. Оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу, док су трошкови кривичног поступка у износу од 22.703,32 динара пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1460/15 од 10.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и Основног јавног тужиоца у Мионици у делу који се односи на кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ а првостепена пресуда у ставу I и ставу II тачка 3. изреке потврђена док је усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Мионици укинута првостепена пресуда у ставу II тачка 2. диспозитива у којој је окривљени на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. и списи предмета у наведеном делу враћени првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К бр. 955/13 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1460/15 од 10.02.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.М., адв. М.М., због повреде закона из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и члана 16. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног З.М., адв. М.М., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно побројаних повреда тог законика учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и у поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног З.М., адв. М.М. као разлог подношења захтева истиче повреду закона и то конкретно повреду одредбе члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и члана 16. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, што би указивало на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП као законски основ за подношење захтева. За овакав став, међутим, бранилац не даје никакве разлоге, већ у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање које је последица погрешне оцене доказа од стране првостепеног суда. Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, није, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, предвиђен као разлог због којег окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

С тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.